

بال در بال پرستوها

بال در بال پرستوهای خوب می‌رسد آخر، سوار سبز پوش
سرانجام سوار سبز پوش (یعنی امام زمان) همراه با پرستوهای خوب و مهربان می‌آید.

جامه‌ای از عطر نرگس‌ها به تن شالی از پروانه‌ها بر روی دوش
امام در حالی می‌آید که لباسی به تن دارد که بوی گل نرگس را
می‌دهد. (منظور از نرگس مادر امام زمان است) و پروانه‌ها همچون شال،
روی دوش امام می‌نشینند.

پیش او به رسم پیشواز ابر با رنگین کمان پل می‌زند
به رسم استقبال از مسافر (امام)، رنگین کمان بر سر راه او پل زیبایی ایجاد می‌کند.

باغبان هم باغبان نو بهار بر سر هر شاخه‌ای گل می‌زند
باغبان نو بهار که منظور خداوند است با آمدن امام بر سر هر شاخه‌ای گل می‌رویاند.

تا می‌آید، پرده‌ها از خانه‌ها باز توی کوچه‌ها سر می‌کشند
زمانی که امام بیاید، پرده‌ها از پنجره‌ی خانه‌ها به کوچه سرک می‌کشند. (یعنی
مردم پرده‌ها را کنار می‌زنند و آمدن امام را از کوچه‌ها تماشا کنند).

مرغ‌های خسته و پر بسته هم از میان پرده‌ها پر می‌کشند
مرغ‌های خسته و پر بسته و اسیر هم از بین پرده‌ها آزاد می‌شوند و پرواز می‌کنند.

در فضای باغ‌ها پر می‌شود باز هم فواره‌ی گنجشک‌ها

سر تا سر فضای باغ و بوستان پر از آواز و صدای گنجشک‌ها می‌شود.

هر کجا سرگرم صحبت می‌شوند شاخه‌ها درباره‌ی گنجشک‌ها

در هر جایی شاخه‌ها درباره‌ی گنجشک‌ها حرف می‌زنند.

باز می‌پیچد میان خانه‌ها بوی اسفند و گلاب و بوی عود

باز در خانه‌ها بوی اسفند و گلاب و عود می‌پیچد زیرا رسم است برای پیشواز مسافر اسفند و عود روشن می‌کنند.

می‌رسد فصل بهاری جاودان فصلی از عطر و گل و شعر و سرود

فصل بهار ابدی فرا می‌رسد فصلی از عطر و گل و شعر و آواز.